



MARIA ASSUMPCIÓ VILÀ, SÍNDICA DE BARCELONA: “EL COBRAMENT DE LA PLUSVÀLUA, SENSE UN GUANY ECONÒMIC, ÉS UNA FLAGRANT INJUSTÍCIA”

La síndica celebra la sentència del Tribunal Constitucional, que ha anul·lat parcialment la norma foral de l'impost a Gipuzkoa quan no es produeix un increment real del valor del terreny

Vilà ja va plantejar dubtes sobre la inconstitucionalitat l'any 2012, quan l'Ajuntament reclamava a una ciutadana 3.100 euros en concepte de plusvàlua per la transmissió del seu habitatge al banc en no poder fer front a la hipoteca

Atès que, en aquest matèria, la normativa declarada inconstitucional coincideix amb la vigent a la resta de l'Estat, és previsible que el Tribunal Constitucional es pronunciï en el mateix sentit sobre la normativa aplicable

Barcelona, 23 de febrer de 2017. -- La síndica de greuges de Barcelona, Maria Assumpció Vilà, celebra la decisió del Tribunal Constitucional d'estimar parcialment i declarar inconstitucional diferents articles de la Norma Foral 16/1989, de 5 juliol, de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana a Gipuzkoa. La sentència anul·la el cobrament de l'impost quan no s'ha produït un increment real del valor del terreny i, per tant, no hi ha hagut un increment patrimonial. La síndica ja va alertar d'aquesta possible inconstitucionalitat l'any 2012. Vilà considera que “el cobrament de la plusvàlua, sense un guany econòmic, és una flagrant injustícia”.

La plusvàlua, com és conegut popularment aquest impost, grava la revalorització dels terrenys en cas de la transmissió de la propietat, per exemple, per una compra-venda, herència, etcètera. El problema és que el càlcul del valor del terreny es fa de forma automàtica, sense tenir en compte les oscil·lacions reals del mercat, és a dir que s'ha de pagar hi hagi o no plusvàlua real en la transmissió.

Ara, el Tribunal Constitucional ha anul·lat parcialment la norma foral de Gipuzkoa sobre l'impost de la plusvàlua perquè la considera contrària al principi de capacitat econòmica previst en la Constitució. Es tracta d'un argument similar als que va utilitzar la síndica l'any 2012, quan l'Ajuntament de Barcelona reclamava a una ciutadana 3.100 euros en concepte de plusvàlua per la transmissió del seu habitatge habitual al banc en no poder fer front a la hipoteca. En aquella ocasió, Vilà ja va plantejar la possible inconstitucionalitat.

Segons Vilà, la plusvàlua ha d'aplicar-se considerant l'increment real del valor del terreny de naturalesa urbana, atenent la situació comprovada del mercat immobiliari

havent d'acceptar-se, si s'escau, la inexistència del fet impositiu amb independència de quina hagi estat la raó de la transmissió del bé immoble.

En opinió de Vilà, l'aplicació de l'impost en casos de pèrdua de l'habitatge per dació en pagament –ara en aquests casos ja no s'aplica ni a Barcelona ni a la resta de l'Estat--, o en que es demostrés que no s'havia produït cap increment patrimonial o inclús un decrement en el seu valor, significa una flagrant injustícia i un comportament contrari al principi de l'article 31.1 de la Constitució que estableix que la ciutadania ha de contribuir al sosteniment de les despeses públiques en funció de la seva capacitat econòmica.

El febrer del 2013, la síndica es va adreçar a la Defensora del Pueblo, Soledad Becerril, perquè planteges davant el Govern espanyol una modificació de la norma. Becerril va fer seva la tesi i es va dirigir a la Secretaria d'Estat d'Hisenda demanant el canvi. Des de llavors, la defensora s'ha adreçat fins a tres cops a Hisenda insistint en la modificació o, si més no, per obtenir una resposta congruent i suficientment raonada a la negativa, la qual cosa que de moment no s'ha produït.

La sentència del Tribunal Constitucional fa referència a la legislació de Gipuzkoa i no és d'aplicació a la resta del territori espanyol, però atès que, en aquest matèria, coincideix la normativa declarada inconstitucional amb la vigent a la resta de l'Estat, i que hi ha qüestions d'inconstitucionalitat sobre el tractament d'aquest impost en la Llei d'Hisendes Locals plantejades per altres tribunals, és previsible que el Tribunal Constitucional es pronunciï en el mateix sentit sobre la normativa aplicable.